

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ב ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּכִנּוּר דָּדוּד, וּמִנְגֵן מֵאֱלִיּוֹ. וְשִׁבְחָת לְמִלְכָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע בְּצִדִיקָיָא
בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן.

תרגום לעברית

כְּשֶׁנֶּחֱלַק הַלֵּילָה, הַכְרוּז עוֹמֵד וּמִכְרִיז, וְנִפְתָּחִים הַפִּתְחִים. אֲזִי רוּחַ אַחַת שֶׁל צָפוֹן
מִתְעוֹרֶרֶת וּמְקִישָׁה בְּכִנּוּר דָּוִד, וּמִנְגֵן מֵאֱלִיּוֹ, וּמְשַׁבַּחַת אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשַׁתְּעֵשֶׁע עִם הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן.

טקסט הזוהר

זִכְאָה חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דְּאִתְעַר בְּהָהוּא זְמַנָּא וְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא, וְכָל מֵאֵן דְּקֹאִים בְּהָהוּא
זְמַנָּא וְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא, אֶקְרִי חֲבֵרִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְלֹא עוֹד,
אֶלָּא דְאֵלִין אֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים לִיָּהּ. דְּכַתִּיב, (תהלים קכב) לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא
שְׁלוֹם בְּרִי. וְאֶקְרוּן חֲבֵרִים בְּהַדִּי מְלֹאכִין עֲלֵאִין, וּמִשְׁרַיִין עֲלֵאִין, דְּכַתִּיב, (שיר השירים
ח) חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלִי.

אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁמִתְעוֹרֵר בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְכָל מִי שֶׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ זְמַן וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, נִקְרָא חֲבֵרוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁאֵלּוּ נִקְרָאִים אַחִים וְרַעִים שָׁלוֹ, שֶׁכָּתוּב (תהלים קפב) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. וְנִקְרָאִים חֲבֵרִים שֶׁל הַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁכָּתוּב (שיר ח) חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ.

טקסט הזוהר

כַּד אֲתִי יִמָּא, כְּרוֹזָא קָאִים וְכָרִיז, וּפְתַחֲחִין דְּסִטֵּר דְּרוּמָא אֲתַפְתְּחוּ. וּמִתְעַרְיִין כְּכָבִים וּמִזְלוֹת, וּפְתַחֲחִין דְּרַחֲמִין אֲתַפְתְּחוּ. וּמִלְכָּא יְתִיב וְקַבִּיל תּוֹשְׁבָחוֹ. כְּדִין כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל נִטְלָא לְאִינוֹן מַלְיָן וְסִלְקָא. וְכָל אִינוֹן חֲבֵרִים אַחֲדָן בְּגַדְפָּהּ, וּמַלְיָהּ אֲתִיזִין וְשִׁרְיָן בְּחִיקָא דְּמִלְכָּא. כְּדִין פִּקִּיד מִלְכָּא, לְמַכְתַּב כָּל אִינוֹן מַלְיָן.

תרגום לעברית

כְּשָׁבָא הַיּוֹם, הַכְּרוֹז עוֹמֵד וּמְכָרִיז, וּפְתַחֲחִים שֶׁל צַד דְּרוֹם נִפְתָּחִים, וּמִתְעוֹרְרִים כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת, וּפְתַחֲחֵי הַרַחֲמִים נִפְתָּחִים, וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב וּמִקְבֵּל תְּשֻׁבָחוֹת. אַזִּי כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל נוֹטֶלֶת אֶת אוֹתָם דְּבָרִים וְעוֹלָה, וְכָל אוֹתָם חֲבֵרִים אַחוּזִים בְּכִנְפֶיהָ, וְדִבְרֵיהֶם בָּאִים וְשׁוֹרִים בְּחִיק הַמֶּלֶךְ. אַז מִצְוָה הַמֶּלֶךְ לְכַתֵּב אֶת כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים.

טקסט הזוהר

וּבְסִפְרָא כְּתִיבוּ כָּל אִינוֹן בְּנֵי הַיְכָלִיָּה, וְחוּטָא דְּחֶסֶד אֲתַמְשֵׁךְ עַלְיָהּ, דְּמַהֲהוּא חוּטָא אֲתַעֲטֵר בֶּר נֶשׁ בְּעֵטְרָא דְּמִלְכָּא, וּמִנִּיה דְּחִלִּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, הוּא עָאֵל בְּכָל תַּרְעֵי מִלְכָּא, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִידוּי. וְאַפִּילוּ בְּזִמְנָא דְּמֵאֲרִיָּהּ דְּדִינָא קִימִין לְמִידָן עֲלֵמָא, לֹא דִּינִין עַלְיָה דִּינָא. בְּגִין דִּהָא אֲתַרְשִׁים בְּרִשְׁמֵי דְּמִלְכָּא, דְּאֲשַׁתְּמוּדְעָא דְּאִיהוּ מַהִיכְלָא דְּמִלְכָּא, וּבְגִין דָּא לֹא דִּינִין עַלְיָה דִּינָא. וְכָאֵה חוּלְקִיָּהּ דְּצַדִּיקִיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיָּתָא, וְכָל שְׁכָן בְּזִמְנָא דְּמִלְכָּא תָּאִיב עַל מַלְי דְּאוֹרֵיָּתָא.

ובספר כתובים כל אותם בני היכלו, וחוט של חסד נמשך עליהם, שמאותו חוט מתעטר אדם בעטרת המלך, וממנו פוחדים עליונים ותחתונים. הוא נכנס לכל שערי המלך, ואין מי שימחה בידו. ואפלו בזמן שפעלי הדין עומדים לדון את העולם, אין דנים עליו דין, משום שהרי נרשם ברשם של המלך, שנודע שהוא מהיכל המלך, ולכן לא דנים עליו דין. אשרי חלקם של הצדיקים שמשתדלים בתורה, וכל שכן בזמן שהמלך תאב לדברי תורה.

טקסט הזוהר

תא חזי, רזא דמלך, לא קיימא כנסת ישראל קמי מלכא אלא באורייתא. וכל זמנא דישאל בארעא אשתדלו באורייתא. כנסת ישראל שראת עמהון. כד אתבטלו ממלי אורייתא, לא יכלא לקיימא עמהון שעטא חדא. בגיני כה, בשעתא דכנסת ישראל אתערת לגבי מלכא באורייתא, אתתקיה חילהא, ומלכא קדישא חדי לקבלא לה.

תרגום לעברית

בא וראה סוד הדבר, אין עומדת כנסת ישראל לפני המלך אלא בתורה, וכל זמן שישאל בארץ התעסקו בתורה, כנסת ישראל היתה שרויה עמהם. כשהתבטלו מדברי תורה, לא יכלה לעמד עמהם שעה אחת. משום כה, בשעה שכנסת ישראל מתעוררת למלך בתורה, מתחזק כחה, והמלך הקדוש שמח לקבל אותה.

טקסט הזוהר

וכל זמנא דכנסת ישראל אתת לקמי מלכא, ואורייתא לא אשתכחת עמה, כביכול תשש חילהא. ווי לאינון דמחלשין חילא דלעילא, בגיני כה, זכאין אינון דמשתדלי באורייתא, וכל שכן בההיא שעטא דאצטריך לאשתתפא בה בכנסת ישראל. כדין קודשא בריך הוא קארי עליה, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בה אתפאר.

וְכָל זְמַן שֶׁכָּנְסַת יִשְׂרָאֵל בָּאָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֵין הַתּוֹרָה נִמְצָאת עִמָּהּ, כְּכִיכּוֹל תִּשָּׁש כְּחָה.
אֹי לְאוֹתָם שֶׁמַּחֲלִישִׁים אֶת הַכֹּחַ שֶׁלְמַעֲלָהּ. מִשּׁוּם כֵּן אֲשָׁרִי אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה,
וְכָל שָׁפֶן בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁצָרֶיהָ לְהַשְׁתַּתֵּף עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲזִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא
עָלָיו, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

טקסט הזהור

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (ישעיה כא) מִשָּׂא דוּמָה אֵלִי קוֹרָא מִשְׁעִיר שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר
מַה מְלִיל. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, בְּכַמָּה אֲתֵר. אָבֵל מִשָּׂא דוּמָה, כָּל זְמַנִּין דִּישְׂרָאֵל
אֲשִׁתְּכּוּ בְּגָלוּתָא, אֲתִיִּידַע זְמַנָּא וְקִצָּא דְלַהוֹן, וְזְמַנָּא וְקִצָּא דִּיהוּא גָלוּתָא. וְגָלוּתָא
דְּאָדוּם, הוּא מִשָּׂא דוּמָה, דְּלֹא אֲתִגְלִיָּא וְלֹא אֲתִיִּידַע כְּאִינוֹן אַחֲרָנִין.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי פֶתַח וְאָמַר, (שם כא) מִשָּׂא דוּמָה אֵלִי קוֹרָא מִשְׁעִיר שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה
מְלִיל. אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹ הַחֲבֵרִים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. אָבֵל מִשָּׂא דוּמָה, כָּל הַפְּעָמִים
שִׁישְׂרָאֵל נִמְצְאוּ בְּגָלוּת, נוֹדַע הַזְמַן וְהַקֵּץ שְׁלָהֶם, וְזְמַן וְקִצָּא שֶׁל אוֹתָהּ גָלוּת. וְגָלוּת אָדוּם
הוּא מִשָּׂא דוּמָה, שְׁלֹא הִתְגַּלָּה וְלֹא נוֹדַע כְּאוֹתָן הָאֲחֵרוֹת.

טקסט הזהור

קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, אֵלִי קוֹרָא מִשְׁעִיר, קָלָא שְׁמַעְנָא בְּגָלוּתָא דְשְׁעִיר, אִינוֹן דִּדְחָקִי
בִּינִיָּהּ, אִינוֹן דְּשַׁכְּבִי לְעַפְרָא. וּמֵאִי אָמְרִי. שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל אִינוֹן
תְּבַעֵן לִי עַל מִטְרוֹנִיתָא, מַה עֲבָדִית מִן מִטְרוֹנִיתָא דִּילִי.

תרגום לעברית

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, אֵלִי קוֹרָא מִשְׁעִיר. קוֹל שְׁמַעְתִּי בְּגָלוּת שְׁעִיר, אוֹתָם שְׁדַחוּקִים
בִּינִיָּהֶם, אוֹתָם שְׁשׁוֹכְבִים בְּעַפָּר. וּמָה הֵם אוֹמְרִים? שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל. הֵם
תּוֹכְעִים אוֹתִי עַל הַגְּבִירָה, מַה עָשִׂיתִי מִהַגְּבִירָה שְׁלִי.

כַּדִּין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא כְּנִישׁ לְפַמְלֵיא דִּילֵיהּ, וְאָמַר, חָמוּ בְּנֵי רַחֲמִי, דְּאִינוּן דְּחִיקִין בְּגִלּוּתָא, וְשִׁבְקִין צַעְרָא דְלַהוֹן, וְתַבְעִין לִי עַל מַטְרוֹנִיתָא. וְאָמַרִי, שׁוּמַר: אַנְתָּ דְאֶקְרִי שׁוּמַר, אֲנִי הוּא שְׁמִירָה דִּילָךְ אֲנִי הוּא שְׁמִירָה דְּבֵיתָךְ. מַה מְלִילָה: מַה עֲבַדְתָּ מְלִילָה, הָכִי נְטִרְתָּ לָהּ. מַה מְלִיל. דְּהָא לְזַמְנִין אֶתְקַרֵּי לִילָה, וְלְזַמְנִין אֶתְקַרֵּי לֵיל, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת יב) לֵיל שְׁמוּרִים הוּא. וְכַתִּיב הוּא הִלְיָה הָזֶה.

תרגום לעברית

אֲזִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אֶת הַפַּמְלֵיא שְׁלוֹ וְאָמַר: רְאוּ בְנֵי אֱהוֹבִי, שְׁהֵם דְּחִיקִים בְּגִלּוּת וְעוֹזְבִים אֶת הַצֶּעַר שֶׁלָּהֶם וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי עַל הַגְבִּירָה, וְאָמְרִים: שְׁמַר - אַתָּה שְׁנַקְרָא שׁוּמַר, אֵיפֹה הַשְׁמִירָה שְׁלָךְ? אֵיפֹה הַשְׁמִירָה שֶׁל בֵּיתָךְ? מַה מְלִילָה - מַה עָשִׂיתָ מְלִילָה, כֹּךְ שְׁמַרְתָּ אוֹתָהּ?! מַה מְלִיל? שְׁהֲרִי לְפַעְעִים נִקְרָאת לִילָה וְלְפַעְעִים נִקְרָאת לֵיל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת יב) לֵיל שְׁמוּרִים הוּא, וְכָתוּב הוּא הִלְיָה הָזֶה.

טקסט הזוהר

כַּדִּין קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִיב לוֹן, הָא שְׁמִירָה דִּידִי אֲשַׁתְּכַח, דְּהָא אֲנָא זְמִין לְקַבְּלָהּ, וְלֹאֲשַׁתְּכַח בְּהֻדָּה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב אָמַר שׁוּמַר, הֵהוּא דְנָטִיר בֵּיתָא, אַתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה. דְּהָא בְּקֻדְמִיתָא אֲסַתְּלֵק לְעִילָא לְעִילָא, וְסַלִּיק לְהֵהוּא (ס"א אַתָּר) בְּקָר (ע"ד ע"ב) דְּאִזְדַּמֵּן בֵּיהּ תְּדִירָא. הַשְׁתָּא אַתָּא בְּקָר. הָא זְמִין לְאַתְחַבְרָא בְּלִילָה. וְגַם לִילָה, הָא זְמִינָא הִיא. אֲבָל בְּגִינִיכוֹן אֲתַעֲכְבוּ.

תרגום לעברית

אֲזִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב לָהֶם: הֲרִי שְׁמִירְתִּי נִמְצְאתָ, שְׁהֲרִי אֲנִי עֲתִיד לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלִהְיוֹת עִמָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב אָמַר שְׁמַר, אוֹתוֹ שְׁשׁוּמַר אֶת הַבֵּית, אַתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה, שְׁהֲרִי בְּהִתְחַלָּה הִסְתַּלֵּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהִעֲלָה אֶת אוֹתוֹ (מְקוֹם) בְּקָר שְׁמִיזְמֵן אֲצִלוּ

תמיד. עכשו אתא בקר, והרי הוא מזמן להתחבר עם הלילה. וגם לילה, הרי היא זמינה, אבל בגללכם מתעכבים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

ואי אתון בעאן דא, על מה אתון מתעכבי, שובו. שובו בתשובה. כדין אתיו, אתו לגבאי, ונהוי כלא במדורא חדא, וכלנא נתוב לאתרנא. הדא הוא דכתיב, (דברים ל) ושב יי' אלהיך את שבותך, והשיב לא נאמר,

תרגום לעברית

ואם אתם רוצים את זה, על מה אתם מתעכבים? שבו. שובו בתשובה. אז אתיו, באו אלי, ונהיה כלנו במדור אחד, וכלנו נשוב למקומנו. זהו שכתוב, (דברים ל) ושב ה' אלהיך את שבותך, והשיב לא נאמר, אלא ושב. פעמים ושב ושב כתוב כאן. אלא אחד לכנסת ישראל, ואחד לקדוש-ברוך-הוא. זהו שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך, ושב וקבעה מכל העמים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרשיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.